

Szárke farkasok

Contributed by lakosm
2004. October 20. Wednesday 19:41

There are no translations availableBarát Ács ellenséges Á-gy hÁ-vta Á'ket. ValÁban szárkÁk voltak, Ács zsÁjkmÁnyra vadÁsztak, mint a farkasok. MagÁnyosan vagy falkÁban. ÁzÁtt vadak mÁdjÁira, mert rÁjuk is vadÁsztak. A "te vagy Ác tÁrvÁcny szerint, ami a tengeren mÁcog kegyetlenebbÁl ÁcnyesÁlt, mint mÁjs hadszÁntereken.

Á nÁmet tengeralattjárÁk, az U-Bootok voltak ezek a farkasok, amelyekrÁl Churchill ezt Á-rta: "Az egyetlen, ami engem az egÁsz hÁborÁ alatt gonddal, fÁlelemmel Ács rÁmÁllettel tÁltÁtt el, a nÁmet U-Bootok periszkÁpja volt, Ács legÁnysÁcok mindvÁcig tÁretlen harci szelleme."

Karl DÁnitz (1936 Áta Kommodore, FdU, az U-Bootok vezetÁje) 1939. szeptember 3-Ájn reggel veszi a lehallgatÁszolgÁlat jelentÁsÁcát a Royal Navy kÁzlemÁnyÁrÁl: "Total Germany" - az ellensÁgeskedÁcs azonnali megÁ NÁmetorszájg ellen! A rendkÁ-vÁl fegyelmezett DÁnitz tisztjei elÁtt sem tud uralkodni ÁcÁcsein: "Micsoda Ájtkozott dol hogy ezt ismÁc meg kellett Ácnem!"

Az elsÁ vilÁghÁborÁ's tengeralattjárÁ-kapitÁny tisztÁban volt a nÁmet tengeri erÁk gyengesÁcvel. Hitler Vilmos csÁszÁrral ellentÁcban, aki NÁmetorszájg jÁvÁjÁc tengeri hatalmÁnak biztosÁ-tÁjsÁban lÁtta, Ávakodott a vilÁjg leg flottÁjÁval rendelkezÁ AngliÁval szembeni kihÁ-vÁjstÁl. Az 1935. Ávi flottaegyezmÁnyben eleve tudomÁsul vette a nÁmet tengeri erÁ 100:35 arÁjnyÁc korlÁtozÁjsÁt. A vÁ-z mindig idegen elem volt szÁjmÁira.

A mÁsodik vilÁghÁborÁ kÁszÁbÁn NÁmetorszájg Ásszesen 57 U-Boottal rendelkezett, de kÁzÁlÁk csak 16 volt ÁceÁnkÁpes. Ezek az Atlanti-ÁceÁjn Ácszaki tÁcsÁcben kijelÁlt pontokon augusztus 19. Ács 22/23. kÁzt helyezke Erich Raeder fÁtengernagy, a haditengerÁcszet fÁparancsnoka augusztus 22-Ác azon a parancsnoki Ácstekezleten, amelyen Hitler hÁborÁ's terveit ismertette, nyÁltan kijelentette: a lengyel hadjÁrat vilÁghÁborÁhoz vezet, s a nÁmet haditengerÁcszet minden olyan hÁborÁra, amelyben egy tengeri hatalommal, kÁlÁnÁsen AngliÁval kerÁl szembe, abszolÁt felkÁszÁletlen. "HadiflottÁnk csak harcolni, Ács becsÁllettel elmerÁlni tud!"

A maroknyi U-Boot ezt a "kereskedelmi hÁborÁt" Anglia ellen parancsa szerint az Án. nemzetkÁzi zsÁjkmÁjnyjoghoz alkalmazkodva kezdte.

Hitler a hadviselÁcsre vonatkozÁ 2. sz. utasÁ-tÁjsa szeptember 3-Ájn: "Az angol admiralitÁs 1939. szeptember 3-Ájn 11.17 Árakor az ellensÁgeskedÁcs megkezdÁcsre adott parancsot... AngliÁval szemben a tÁmadÁtevékenysÁcog szabac kereskedelmi hÁborÁt egyelÁre az U-Bootok is a zsÁjkmÁjnyjog (Prisenrecht) szerint folytathatÁjk. SzigorÁ-tÁjs a veszÁlyÁnÁk meghirdetÁcsÁcig elÁkÁszÁ-tendÁ."

A nemzetkÁzi zsÁjkmÁjnyjog, akÁr a genfi egyezmÁnynek a tengeri hÁborÁban alkalmazÁjsÁrÁl szÁlÁ egyezmÁny, nem tett kÁlÁnbsÁcget felszÁ-ni hadihajÁk Ács bÁvÁrhajÁk kÁzt. UtÁbbiak Á-gy az ellensÁges kereskedelmi hajÁt megÁllÁ-tani voltak jogosultak, megtÁmadni csak akkor, ha ennek nem tesz eleget. A hajÁpapÁ-rok megvizsgÁjÁsa utÁjn a hajÁ lefoglalhatÁ, Ács a legÁnysÁc biztonsÁgba helyezÁcse utÁjn csak akkor sÁllyeszthetÁ el, ha sajÁt kikÁttÁ'be kÁ-sÁcÁcse veszÁclyt jelentene. A bÁvÁrhajÁk kÁlÁnleges adottsÁgai folytÁjn mindezt elÁ-rni politikai megfontolÁjsb kÁnnyÁ± volt, teljesÁ-teni azonban - mint mÁr a hÁborÁ elsÁ hetei bizonyÁ-tottÁjk - lehetetlen.

A szárke farkasok elsÁ torpedÁi mÁr a hÁborÁ elsÁ napjÁjn tragikus tÁvedÁsbÁl indulnak cÁljuk felÁc.

Fritz-Julius Lemp fÁhadnagy, az U-30 parancsnoka szeptember 4-Ác a rendes tengeri jÁratok megszokott ÁtvonalÁjn kÁ-vÁl elsÁttÁ-tve cikk-cakkban haladÁ hajÁt Ácszlel. Angol segÁdcirkÁjÁnak vÁli, Ács felszÁ-nen megkÁzelÁ-tve torpedÁt lÁ ki rÁj. A valÁsÁjgban a hajÁ a 13000 tonnÁjs Athenia szemÁlyszÁllÁ-tÁ gÁzÁs volt, fedÁlzetÁc 1400 uta kÁztÁk amerikai ÁjllampolgÁrokkal - Ácban az EgyesÁl Államok felÁc, 250 mÁrfÁldnyire ÁrorszÁjgtÁl nyugatra. KÁ angol torpedÁnaszÁj, egy norvÁc tankhajÁ Ács egy svÁc jacht kb. 1300 hajÁtÁrttet megment.

FelÁcmlik a "Lusitania" tÁrtÁcnete, amelyet 1918-ban az U-20-as sÁllyesztett el sok amerikai utassal... Az idÁkÁzben sorhajÁhadnagyÁ elÁlÁcpetett Lempet tÁjmaszpontjÁjn mÁr a kikÁttÁ'ben DÁnitz fogadja (aki ha csak tehette, minden hazatÁcÁ U-Bootot szemÁlyesen fogadott), Ács titoktartÁjsra kÁttelezi azzal, hogy jÁhiszemÁ-en elkÁvetett vÁcsÁcÁc indul ellene eljÁrÁjs. GÁbbels mÁjskÁcÁnt jÁr el. Azt ÁjllÁ-tja, hogy az AtheniÁt maguk az angolok robbantottÁjk fel, hogy az EgyesÁl Államokat beugrassÁjk a hÁborÁba.

Lemp sorhajÁhadnagy, aki kÁcsÁ'bb az egyik legsikeresebb U-Boot-parancsnok lett, az U-110-es teljes legÁnysÁcÁcvel egyÁtt esett el 1941. május 9-Ác. Az U-30-as kÁlÁnÁjs mÁdon tÁlÁcÁte a hÁborÁt, s legÁnysÁcge 1945. május 5 Flensburgban felrobbantotta.

Az Athenia megtorpedÁzÁjsa utÁjn minden U-Boot-parancsnok azonnal megkapta az utasÁ-tÁjst: "A FÁhrer parancsÁira

utasszárllátás hajás ellen semmilyen ellenséges cselekmény nincs megengedve - akkor sem, ha konvojban halad!"

Churchill emlíkiratában az "egygyrű" megemlékezve azt írja, hogy a német tengeralattjárók "egyik pillanatról a másikra minden válogatás nélkül a német nemzeti jog ront szabályait megszegve" támadtak az angol hajókra. Ugyanakkor elögtétellel állapítja meg, hogy az angol kikötőkben "egygyval, sőt néha ideiglenes felszerelt kereskedelmi hajók futottak ki mindennap, kárpóztatták a fedélzetekkel a fedélzetekkel."

A Scapa Flow-i vállalkozás után szinte legendássá vált U-47-es Günther Prien parancsnokkal szeptember 5-én az elsőt illyeszteti a Bosnia és Rio Claro teherhajókat. Az első felfegyverzett kereskedelmi hajó szeptember 5-én került az U-48-as tájára. Az U-Boot elártható figyelmeztetést a lőveléssel megállásra szólítja fel. Ráadásul veszi az angol hajókat a Royal Sceptre - baltóviharhajó az időről az idővel. Pozá-című... "Megállást után ráadásul kapcsolat fenntartása nemzeti jogba átköltik: a hajókat társasági társasággal az elsőt illyesztik. Ársabb kereskedelmi hajókat fel, a Browning, amely ezáltal első figyelmeztetésre azonnal megáll. Leereszti mentőcsónakjait, a legénységet és utasok - időről elártható - elhagyják a hajókat. Wolfgang Frank sorhajóhadnagy - mivel a szákmányjogi szabályok szerint a mentőcsónak nem jelent biztonságot - visszaparancsolja őket a hajóra, és felszállást a Browning kapitányt, hogy siessen a Royal Sceptre hajókat a segétségre: "Good luck and good bye Sir!"

A szármű farkasokban az U-Boatok kereskedelmi hajókat elsőt szakaszban a tengerészsoldatús szembekerül a hajókat és kényszerítéssel, és olykor gyűz. A Firky gűz és első illyesztése után Churchillnek kőr diadalmát zenetet, hogy a megadott pozá-címűban mentsék meg a csónakokban hajókat dű emberek. Egy kis halászhajó legénysége az U-Boatok feltáse után mentőcsónakba száll: visszaparancsolják a tizenhárom ember hajóra, és őtnek engedik őket - homeward!

A lovagias gesztusok azonban életveszélyesek. Az Athenia, Bosnia, Rio Claro és Royal Sceptre első illyesztése után a angol hajók az S. O. S. vészes jelet úgy adják le, hogy az "O" helyett "S"-et morzóznak (submarine), így az SSS baltóviharhajóba "átkölt" jelzett. Ha a pozá-című is sikerül megadniuk, az U-Boot vészen és levegőben számíthat megsemmisítést támadásra. Raeder Hitler által is megerősített parancsot ad, hogy minden kereskedelmi hajókat el kell szüntetni, amely feltartást után ráadásul használja.

Szeptember 3-án kereskedelmi hajók ezrei voltak őton. A kapitányok parancsot kaptak, hajtsák végre "a hajókat esetére kiadott utasítás". A brit admirális is ebben a hajók "defenzív felfegyverzést" ártá el.

A kereskedelmi hajók hovatovább "támadás-védekezés" (offensive defensive) fellépése (szeptember 6-án az U-38-ast elszárít vette társal; egy angol kereskedelmi hajó) akár kárvetkezmeny, akár ok volt, mindkét világháborúban dű lőpés volt a korlátlan baltóviharhárc felő. Fryatt kapitányt, aki a Brussels tehergűzével 1915 márciusában megkásrelte az U-33-ast legázolni, majd 1916 júniusában fogságba esett, német baltóviharhajókat ártá. A legtekintélyesebb angol nemzeti jogi kázikányv (Oppenheim-McNair) 1926-ban ezt kázásnéges justizmordnak (jogszákkal elkávetett gyilkosság) minősítette. A tengeralattjárók ilyen műdon tártán megsemmisítést jogos eljárást máog akkor is, ha az a szákmányjogi eljárást betartja! Azt is megjásolta, hogy ha egy kávetkezést háborúban megismétlédik a kázponti hatalmak baltóviharhárcinak magatartása, úgy ez bizonyosan a kereskedelmi hajók felfegyverzéséhez vezet. Kázán jásstehetségre ehhez aligha volt száksóg.

Hitler a hadviselésről szóló 4. sz. utasítás szerint (szept. 25.) minden olyan angol kereskedelmi hajó elleni támadás megengedett, amely kásgátenél felfegyverzettnek bizonyult. Másnap, szeptember 26-án a brit admirális elrendeli az árszes kereskedelmi hajó felfegyverzést. Az angol kapitányok október 1-jén "tanácsot" kapnak, hogy hajójuk feltartást után a német "sub"-ot vezessék félre, és ha tehetik, meglepetésszerűen gázolják le. Kávetkező másik oldalán: minden angol kereskedelmi hajókat felfegyverzettnek kell tekinteni, annak minden kávetkezmenyvel együtt.

Raeder fűtengernagy mindent elkávetett, hogy az U-Bootokat a baltóviharhajó-hadviselését terhelő korlátok sok alás felszabadítsa. Sikerrel jár. Hitler október 3-án kelt 5. sz. utasítás szerint kásgá-vál ellenségeskánt azonos kereskedelmi és csapatszállátás hajók figyelmeztetés nélkül megámadhatók. Ugyanez érvényes minden Anglia kárlí vizeken első tártáve haladásra."

Ez egy olyan a totális tengeri háború felő vezető dűntés volt, amire az első világháborúban csak 29 háborús háson után került sor.

A "kereskedelmi háború" kezdeti fázisára esett a szármű farkasok kánt ítványos sikere az angol flotta elleni harcban. Szeptember 17-én az U-29-es (Schuhart sorhajóhadnagy) első illyeszteti a Courageous anyahajókat 48 repülőtűvel. Günther Prien sorhajóhadnagy október 14-én behatol a Scapa Flow-árbálbe. Ott, ahol a gyűteseknek átadott német flotta 1919-ben ártá. Megtorpedázta a Royal Oak csatahajókat. A brit flotta baltóviharhajókat, fedélzetén Blagrove tengernaggyal és 833 emberrel a legfontosabb támaszpont kázpén merül a hullámsárbá. az első német tengeresz, aki a lovagkeresztet megkapja - Hitler kezébe. Dűnitet, aki a támadás tervét kidolgozta a 47-es száks fedélzetén, Rader tengernagy ártá.

Arról nyilvánosan nem esik szó, hogy ezek a vállalkozások az U-Boot fegyverem gyenge pontját is megmutatták: a torpedák silényságit. Prien hát torpedót látta ki, amíg kettő a mozdulatlan cöllet elalulta. Hibás torpedók okozták szeptember 14-én az U-39-es vesztését. Az Ark Royal anyahajóra látta meg a négyes torpedók a cöllet eltt robbannak, az U-Boot a k-sórt torpedórombolók áldozatjává esik.

A kereskedelmi háború eredménye 1939 végéig 114 hajó elszállított se 421000 BRT-tartalommal. A kárvetkezés máj 471 hajót káldenek a tenger fenekére tbb mint kátmilliárd tonnával. A szövetes hajók konvojban haladnak hadihajók védelmében. A német bórhajók ásszehangolt csoportokban támadják áket - "Rudeltaktik" - falkataktikával.

A "tonnaháború" cölja az is volt, hogy a veszteségekkel a szövetséges hajógyártás ne tudjon lépést tartani. Ez a oyan fenyegetés volt, amiről Churchill is nagy aggodalommal nyilatkozott, és az USA vezérkari főnöke, Marshall úgy vélte: "a német U-Bootok által okozott veszteségek az atlanti partok eltt minden haditervünket szétzilálják".

A német eredményekkel azonban egytt fejlődtek az elhárítás módszerei és technikai eszközei. A radarral felszerelés a haditengerészet egyttmásként egyre hatékonyabbnak bizonyult. A legnagyobb csapás a szörke farkasokat egyetlen konvojszában 1941 márciusában érte. Itt pusztul el 8-án Scapa Flow házával, Gáner Prien korvettkapitánnyal az U-70-es (a veszteséget csak két hét múlva hozzák nyilvánosságra), 7-én az U-70-es, 9-én az U-99-es és U-100-as. Velük Dánitz két további ájsza esik el: Joachim Matz és Joachim Shepke, míg Otto Kretschmer a világháború legeredményesebb U-Boot parancsnoka (44 hajó 313611 BRT + egy romboló) fogságba kerül. Három lovagkeresztet egyetlen vállalkozásban!

A szörke farkasok harca a tölletés folytatott kegyetlen káldelem. A kényártelen módszerek eskalációjának kárvetkezéseiben legsúlyosabb állomása a "Laconia-á" volt.

A tengelyhatalmak 1941. december 11-én hadat szentek az Egyesült Államoknak. 1942. január 3-án Hitler Ribbentrop és Göring jelenléteben fogadta Hiroshi Oshima japán nagykövetet. Az U-Bootok legutóbbi sikereire utalva kárvetkezte, hogy az amerikai kikötők elöl káldi áket, és bórvcirkálókat Japánig fognak operálni. Az amerikai hajógyártás munkája sem pátolhatja az igazi veszteséget, a kápzett legénységek elvesztését. Ezért a javáben a kárvetkezte, hogy kell elszállítani, hogy minél nagyobb kiesés keletkezzék a kápzett tengerészekben. Németország káld, káldelmét nem terhelhetik humanitárius elvek. Ezért úgy érzi, olyan utasást szakséges adni az U-Bootoknak, hogy a támadás után felszáre emelkedve társággal tázzel pusztítsák el a mentőcsónakokat, ha a tölletket bármilyen okból nem tudják foglyul ejteni. A japán nagykövet szerint ák is kánytelenek lesznek hasonlóan eljáirni. Hitler ilyen parancsot soha sem adott ki, mert tudta, hogy Raeder ellenállásába átkázne. 1942. május 14-én a kárvetkezte ásvatos kárdétette fel Dánitznek: "Tud én megtorpedáztott hajók legénységével szemben úgy eljá hogy hazájukba ne tórhessenek vissza?" Dánitz válasza: "Lehetetlenek látszik számomra, hogy parancsnoktál és legénységétál ilyesmit káveteljek. Javátsuk a torpedókat, és a kárdés megoldásdik."

Werner Hartenstein sorhajóhadnagy (U-156) 1942. szeptember 12-én ájjel megtorpedázta a Cunard White Star Line Laconia 19695 tonnás, segédcsirkálókat felfegyverzett hajóját. A hajó Afrika megkerülésevel átbán volt Anglia felé 1500 El-Alameinál foglyul ejtett olaszal, akiket lengyelek áriztek, szabadságos katonákkal, nákkal és gyermekekkel - ásszesen kb. 3000 személy a fedélzeten. Hartenstein a hajótárvettek mentéséhez kezdett, és máj 90 embert felvé amikor Dánitzál kárt utasást. Dánitz stábjá véleményével szemben úgy vélte, máj megmentett embereket ne a tengerbe dobni, a fáhrer soha sem járulna hozzá, hiszen szövetségesekál van szó. Raeder végá hozzájájult három kárvetkezte U-Boot rászvételéhez a mentőakcióban.

Hartenstein szeptember 16-án reggel rejtjelezetlen rádiónzenettel fordul az ellenséghez, pozícióját kárvetkezte: "Ha bármely hajó segét menteni a Laconia embereit, nem támadom meg, ha engem nem támad. 193 embert vettem fel. German submarine." Az angolok cselte tarthatnak, mert nem jelentkezik. Megérkezik ellenben 15-én délután az U-506 os, amely 132 olaszt vesz ájt, majd az U-507-es, amely nem kevesebb mint 153 embert vesz fel. A mentőakcióba Dakarbál kifutás francia egységek a Copellini olasz bórvcirkálóval egytt bekapcsolódnak.

Az U-156-os úgy megtelt mentőcsónakot vontat, amikor szeptember 16-án 11.25-kor egy amerikai B-24-es jelenik meg, alacsonyan kárvetkezte. Hartenstein a fánytávval morzózta: "német U-Boot hajótárvettekkel". Egy megmentett RAF-pilóta angolul jelzi: "hajótárvettek vagyunk, katonák, civilek, nák, gyermekek". A Liberator távozik. Várvetkezte zászálit feszátenek ki az U-156-os fedélzetén. A B-24-es 12.32-kor ismét megjelenik. Át bombáj dob az U-Bootokra. A hiszi sikerrel és távozik. Az U-Boot azonban csak megárvátt, de akciókés.

A tárvetkezte számos rászlete májig sincs tisztázva. Bizonyos, hogy a Liberator parancsnoka, Janes D. Harden fáhadnagy utasást kárt, mit tegyen a kárvetkezte prádával. A wideawake-i "A Composite Force" 8012 parancsnoka, James A. Ronin ezredes Washingtonhoz fordult, válasza nem kapva parancsot adott: "Sink sub!" (Szállítsa el az U-Bootot!) Eredmény: 1600 halott, járszá ká akció felfággesztése miatt. Töllet: 1083.

Az akcióban rászt vevá mindhárom U-Boot egy áven belül teljes legénységével elszállított.

A Laconia-egység selyes káprvetkezésként a bálnárhajóharc kegyetlen gyakorlatának további szigorútsa volt. Dánitz a mentőakció befejeztét megvárva 1942. szeptember 17-én kiadja a "Triton Null" (Laconia-parancsként ismert) általános parancsot. Megtilt minden sárlételet az elsőlylesztett hajók személyzetének megmentésére, hajórárttek álel. Ás vzzel ellátásáira, a tártá'knek bármilyen segátsá'g nyá'jtásáira. "A mentés - hangzik a parancs - ellentmond hadviselés ellenságes hajók és legénysá'gk megsemmisá-tésére irányuló legprimitvebb káprvetelményeir

A Churchill által is kiemelt "mindvégig tártlen harci szellem" valában jellemz volt az U-Bootok katonáira. 1945. május 4-én 15.14 órakor parancsot kapnak a harci cselekmények beszántetésére és a visszatársre. Az Atlanti-á'ceán operálá' 45 U-Boot káprzá' csak nyolc tesz eleget haladáktalanul a parancsnak. A tártbbiek vagy nem vették, vagy egyszeren nem adtak hitelt az utasá'tásnak. Tovább harcolnak. Ágy - most már vágleg ártelmetlenül - pusztult el május 5-én New York eltt az U-853-as (Frámsdorf sorhajóhadnagy), május 6-án egy amerikai anyahajó elleni támadás során az U-881-es (Frischke fá'hadnagy). Az U-2336 (Klusmeier sorhajóhadnagy) 7-én a Firth of Forth eltt megtorpedáz kát kis teherhajót, a norvég Snealandot és az angol Avondale Parkot - az utolsó kettét a 2828-ban, amelyet a szá'ke farkasok áldtek a tenger fenékre.

Miután május 7-én Reimsben alárták a német Wehrmacht feltá'tlen megadá'sát, má'snap a parancsnokokat utasították, hogy káprzá'ok pozá-cisá'jukat, majd hajó'jukat a Royal Navynek valamely angol kiká'tá'be befutva adják át. Jánus 6-ig 156 bálnárhajó fut be a kijelá't ská'ciai támaszpontra a Kriegsmarine hadi lobogá'ja felett a megadá's jelével, a "White Ensign" fehér zászlajával. 221 U-Bootot azonban legénysá'ge elsőlylesztett - mint a francia Leonce Peillard nagy á'vben á'rezhetá' elismeréssel á-rja -, "mert parancsnokaik ezt hazafias káprtelessá'gnek tartották, vagy mert szerintük Dánitz ilyen feltá'teleket csak ká'nyszer hatása alatt fogadhatott el!"

Indá'tá'kok, eszmá'k, magatartásformák, amelyeket a szá'ke farkasok tártá'netben is csak egy olyan vilá'g megártásával lehet felfogni, amely velük egyá'tt sá'lyedt el, amihez kegyetlen sorsuk is hozzá'tartozott: a v-zibombá'kkal szá'ttá'pett Prien és emberei, a 26 éves U-Boot-kapitány Peter Zschech, aki hajója fedé'zetén fá'b magá't, mert sikertelensá'gét nem tudta elviselni, a lovagkeresztes Werner Henke, aki a hadifogsá'gbá' halálba meneká't, Heinz Eck, az U-852-es fiatal parancsnoka, akit kát tisztjá'val egyá'tt há'borús bá'ntett miatt á-tá'lte halálira...Forrás: www.hadakutjan.hu